สมุลแว้ง

ชื่ออื่น ๆ อบเชย ขนุนมะแวง เชียกใหญ่ จวงดง มหาปราบตัวผู้ ฝนแสนห่า โมงหอม ระแวง มหาปราบ

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cinnamomum bejolghota* (Buch.-Ham.) Sweet

วงศ์ LAURACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ กระจายพันธุ์แถบสาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย บังคลาเทศ ลาว เวียตนาม เมียนมา และไทย

ส่วนที่ใช้ เปลือกต้นแห้ง

สารสำคัญ น้ำมันหอมระเหย ประมาณ 0.08% (ประกอบด้วย α-terpineol, (E)-nerolidol, 1.8-cineole)

กลิ่น และรส กลิ่นหอมฉุน รสร้อนปร่า

การใช้ตามภูมิปัญญา ตำรายาไทยใช้แก้ลม วิงเวียน ใจสั่น แก้พิษหวัด แก้กำเดา ขับลมในลำไส้ แก้ธาตุพิการ

การศึกษาทางเภสัชวิทยา น้ำมันหอมระเหยมีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียหลายชนิด

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

ชยันต์ พิเชียรสุนทร แม้นมาส ชวลิต วิเชียร จีรวงศ์. คำอธิบายตำราพระโอสถพระนารายณ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์, 2542.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน